

птичета съ у дома си, когато кукувицата са готви да имъ подхвърли ейце, тогази тъ, като наближи кукувицата, надаватъ силенъ кръсъкъ, противиятъ ѝ са. Ако сполучи кукувицата да подхвърли ейцето си подъ пойната птичка, то тъзи птичка го измъжда наедно съ своите ейца въ своето гнѣздо. Слѣдъ иѣколо време виждашъ въ таквози гнѣздо една доволно едра кукувичка, обиколена съ твърдъ малечкытъ птиченца на пойната птица. Майката храни натрапенни си храненикъ, като роднытъ си дѣчица. Само тъзи бѣда има майката съ храненика си, дѣто храненикътъ е много голѣмъ и до толкози проваленъ, щото майката не може да надвие да влече разны гѣсеници и насѣкомы за да насыти храненика. Навременѣ става злѣ за храненика, защото не е самичакъ той на грижата на пойната птичка. Навременѣ за младытъ ступанчета на гнѣздото става злѣ отъ страната на храненика: пилето на кукувицата расте по-бѣрзо отъ пиленцата на пойната птичка, става по-силно отъ тѣхъ, и като гледа за да постигва храна нему, олавя завчасть и изхвърля изъ гнѣздото едного отъ членоветъ на тъзи фамилія, която го е прибрала, сираче. Кога порасте, като не знае родна майка, кукувицата тръгва по божія свѣтъ за да живѣе. Кукувицата неуморно унищожава майскытъ бѣзуняци, вредителнитъ пещеруды и особено косматата гѣсеница, която освѣнъ нея ни една птица не я ъде. Тя, както видѣхмы, обыча съ чужды рѣцѣ да рови огъня: сама не са грыже за птиченцата си и накарва други да работи за нея. Затуй колко малки кукувички са изгубватъ, поради лѣностъта и безгрыжностъта на майката; въ туй отношение кукувицата представя исключително *евеніе* между птиците които, както ный